

משה נסיס:

**„אם יש דעיון,
לא צריך כסף!“**

שלושה שבועות תמימים עקב אחריי אוטובוס אחד שעל צידו האחד היה כתוב „כן תהיה רוטציה“ ועל צידו השני היה כתוב „לא תהיה רוטציה“. לאן שהלכתי נסע האוטובוס בעקבותיי והטריד את מנוחתי. עכשיו מסתבר שכל העסק היה גימיק פירסומי של מישרד חדש לשיווק ותיקשורת. ביקשתי מאחד משני השותפים במשרד גלרי נסיס שיסביר לי מה בדיוק הם ביקשו לפרסם.

למעשה, ביקשנו לפרסם את המישרד שלנו. אבל תוך כדי פירסום המישרד ביקשנו גם להוכיח כמה דברים בפירסום.

● כלומר?

נהוג לחשוב שפירסום על אוטובוסים לא עומד בפני עצמו, אלא משמש כפירסום משלים. רצינו להפריך זאת. דבר שני שביקשנו להוכיח הוא שלא צריך הרבה כסף לפירסום, אם יש רעיון טוב.

● כמה אוטובוסים עם „כן רוטציה“, „לא רוטציה“ הסתובבו בעיר?

נדמה לי שכ-300 אוטובוסים.

עכשיו את מבינה שלא האוטובוס רדף אחרייך, אלא את רדפת אחרי האוטובוסים.

● כמה עלה לכם הפירסום?

זה בדיוק העניין: אף אחד לא יודע עד היום שכל העסק לא עלה לנו פרוטה.

פירסום

● איך זה יכול להיות?

הצלחנו לשכנע את גלגלי זהב החברה בעלת הזיכיון על פירסום באוטובוסים, שאם הפירסום שלנו יצלח, זה יהיה גם הפירסום שלהם. הם הבינו, הסכימו — והתברר שצדקנו.

● עכשיו תכלים. נכון שכולם ראו את הארטיבובוסים, אבל הקהל הרחב אינו יודע את שם המישרד רד שלכם, כי הוא לא היה כתוב על האוטובוסים עצמם.

זה נכון. קהליהיעד שלנו לא היה הקהל הרחב, כי הוא לא הלקוח שלנו. אנחנו היינו מעוניינים שהענף יידע עלינו — ועכשיו כולם יודעים.

● כמה לקוחות חדשים קיבלתם בעקבות הפירסום הזה, אם בכלל?

בפירסום, עד שנולד לקוח חדש, יש הריון ארוך מאוד, ועכשיו עוד מוקדם מאוד להגיד. (דניאלה שמי)

שלמה אלקלעי:

**„ציפיתי שאנשים יתרמו
יותר לנפגעי הרעש!“**

כששידרה הטלוויזיה את התמונות של האסון בסאן סלבדור, ביקשה הקריינית להודיע לעם ישראל שאפשר לשלוח תרומות לנפגעי האסון באמצעות חשבון מיוחד בבנק הבינלאומי הראשון. בסניף הל"ה בירושלים.

עבר שבוע, חדשות יותר חדשות שודרו במבט ואנשים כנראה שכחו את ההרוגים, הפצועים וחסידיהבית בסאן סלבדור. ביקשתי ממנהל סניף הבנק הבינלאומי הראשון ברחוב הל"ה בקטמון, ירושלים, שלמה אלקלעי, שיספר לי כמה אנשים תרמו וכמה כסף נאסף.

עד היום נאספו רק כמה מאות שקלים.

● כמה תרמים וכי הים?

קשה לדעת, כי רוב התרומות הגיעו בעילום-שם. היו תרומות החל מעשרה שקלים ועד ל-250 שקל.

● למה דווקא הסניף שלכם התנדב לעשות את עבודת האיסוף?

שגרירות סאן-סלבדור נמצאת בסמוך לסניף שלנו, והשגריר

תרומות

אגריקו גוטפרוינגר, המכיר את עובדי הסניף, ביקש את זה מאיתנו. כמובן, נענינו ברצון.

● אם אתה מכיר אישית את השגריר, בזודאי לא נעים לך שנאסף כסום קמץ כזה.

כן, אני ציפיתי שיתרמו יותר, אבל אני מניח שצריך היה לעשות לזה פירסום יותר גדול, ואז אנשים היו תורמים יותר. זאת, אגב, הסיבה שהסכמתי להישפף בעיתון שלכם. אני שונא חשיפה, ואני לא אוהב שתמונתי תופיע בעיתונים. אבל אם זה יביא עוד כסף לנפגעי האסון, אעשה זאת בשימחה.

● אז תאמר שוב לאן צריך להעביר את הכסף.

לבנק הבינלאומי הראשון. סניף הל"ה, ירושלים, לחשבון מספר 105*093440. כמובן אפשר לעשות את זה דרך כל אחד מסניפינו בארץ.

● מתי תעבירו את הכסף ולאן בדיוק?

אני מבין שהוקם ועד ציבורי לנפגעי הרעש הזה. כשיתאסף הכסף, נדבר עם השגריר ונעביר לאן שצריך. (דניאלה שמי)

אניט דולצ'ין:

**„הצעירים פתוחים גם
לדברים חדשים באוזן!“**

גונב לאוזניי שבביתם של אניט ואריה דולצ'ין נערכו לאחרונה כמה פגישות-עבודה, ולאן דווקא בעניינים פוליטיים, אלא בענייני אופרה. נודע לי כי אניט דולצ'ין משמשת כיו"ר אגודת אוהבי האופרה בישראל, והפגישות בביתה נועדו לקדם את הנושא. כאוהבת אופרה טילפנתי אל הגברת דולצ'ין ושאלתי אותה: תהיה או לא תהיה אופרה בישראל?

זה תהליך שיקח זמן. אני מאמינה שכסף תהיה אופרה.

● ממש אופרה — עם בית משלה ועם זמרים טובים ותזמורת וקהל שיבוא לבוש חגיגי?

לאטילאט. לא כראי לרוץ. בארץ נהוג כאמת שקודם בונים בית ואחרי כך חושבים מה לעשות הלאה. הפעם זה הפוך. קודם עושים אופרה.

אורי עופר, שהוא היו"ר האמיתי של העניין, לוקח את כל הגורמים הקיימים כבר ומחבר אותם ביחד, כדי שנוכל לראות ולשמע אופרה. אז יש כבר אולם של הקאמרי. ויש תזמורת, ויש בארץ זמרים מצויינים — וכבר אפשר לראות ולשמע את ניסואי פיגאר.

אופרה

● ואז, כשיום אחד תקום אופרה של ממש, מי יבוא לראות אותה? את חושבת שהנוער של היום אוהב אופרה?

הנוער לא יכול לאהוב משהו שמעולם לא ראה. צריך לתת להם הזדמנות להחליט אם הם אוהבים את זה, ואני דווקא מאמינה שהם יאהבו. לקחתי את בני בן ה-20 לראות את כרמן בקולנוע, והוא התלהב ממש. נכון שהיום זה נשמע לצעירים כמו משהו מיושן, אבל נדמה לי שהצעירים של היום הם מוסיקאליים מאוד, והם פתוחים גם לדברים חדשים באוזן.

● ומה בדיוק התפקיד שלך — את אוספת את התרומות?

בינתיים אין לי תפקיד גדול. אני לא טובה באיסוף כסף. בינתיים אני נותנת את הבית שלי לפגישות וגם מגישה תה וקפה ועוגיות. ואם יבקשו ממני עוד משהו שאוכל לעשות, לא אסרב. זה הכל מפני שאני בעצמי מאוד אוהבת אופרה ומאוד מעוניינת שתהיה לנו אחת כזאת בארץ. (דניאלה שמי)